

Prefatio sancti Hieronymi presbiteri in pentateucum incipit.

Esiderii mei de-

Sideratas accepi epistolas. qui quodam presagio futu-
ro cum daniele sortitus
ē nomē: obsecratis: vt trās-
latum in latinā lingua de hebrēo sermone pē-
tateucū vestrop̄ auribus traderē. Dericulo
sum opus certe et obtrectatoꝝ meoꝝ latratib-
bus patens: qui me asserūt i septuagita iter-
ptū suggillatōz noua pro veteribus cūdere:
et ita īgeniū quasi vitū probātes: cū ego sepis-
sime testatus sum me pro vili portōne i taber-
naculo dei offerre q̄ possim: nec opes alteri-
us aliorū paupertate fedari. Qd ut anderē ori-
genis me studiū prouocauit: qui editioni an-
tique trāslatōnē **I** heodotioſ miscut asteris-
co et obelo. i. stella et veru omne opus distin-
guens. dū aut illucescere facit que minus an-
te fuerant: aut superflua queq̄ iugulat et con-
fudit: et marie que euāgelistarū et apostoloꝝ
autoritas promulgavit. In quibus mltā de
veteri testamēto legimus: que i nr̄is codici-
bus nō habent: ut ē illud. Ex egipto vocauit
filiū meum. et qm̄ nazareus vocabit: et vide-
būt in quē ḡpunxerut: et flumia d̄ vētre eius
fluēt aque viue: et q̄ nec oculus vidit: nec au-
ris audiuit: nec in cor bois ascendit q̄ prepa-
rauit deus diligentibus se: et multa alia que
propriū sintagma desiderāt. Interrogemus
ergo eos vbi hec scripta sunt. et cum dice-
re nō potuerit. de libris hebraicis proferā.
Primū testimoniū ē i **Osee**. Secundū i **Elaia**.
Terciū i **Zacharia**. Quartū in proverbijs.
Quintū eq̄ i **Elaia**: qd̄ multi ignorātes: apo-
criphorū deliramenta sectant̄ et hiberas neni-
as libris autēticis p̄ferūt. Causas erroris n̄
ē meuz exponere. Judei prudenti factum di-
cunt esse cōsilio: ne ptolomeus vnius dei cul-
tor etiā apd̄ hebreos duplice diuinitatez de-
prehēderet. Qd̄ maxime idcirco faciebat: q̄a
in platonis dogma cadere videbatur. Deni
q̄ vbiq̄ sacratum aliqd̄ scripture testatur
d̄ patre: et filio: et spiritu sancto: aut aliter iter-
p̄ati sunt: aut oīno tacuerūt ut et regi satissa-
cerēt: et arcānum dei n̄ vulgarēt. Et nescio q̄s
primus autor septuagita cellulas alexandrie
mēdacio suo exrūxerit: qbus diuisi ead̄ scri-
pitarint: cū aristoteles eiusd̄ ptolomei hypera-
spistes: et n̄ multo post tēpe Josephus nihil
tale retulerint: sed i vna basilica cōgregatos
cōtulisse scribāt: n̄ prophetasse. Aliud ē enī
esse vātē: aliud ē esse iterp̄tem. Ibi spū ven-
tura p̄dicit: hic eruditio et verborum copia:
ea q̄ intelligit trāffert. Nisi forte putādus est
Tullius economicū xenofontis: et **Platois**
pythagorā: et **Demosthenis** p̄thesifonte. af-
flatus rhetorico spū trāstulisse. Aut alī d̄ eis
de libris p̄ septuaginta iterp̄tes: alī p̄ apo-
stolos spiritu sanctus testimonia texuit: ut qd̄
illi tacuerunt: hi scriptiū eē mētiti sint. Quid

igit; Dānamus veteres: Minime: sed post
priorū studia i domo dñi q̄ possum labora-
mus. Illi interpr̄ati sunt an adūctum xp̄i: et
qd̄ nesciebat: dubiū promulere sentētiꝝ. nos
p̄ passionē et resurrectōz eius n̄ tam prophe-
tiā q̄ historiaz scribimus. Aliter em̄ audita:
alī vīsa narratur. Quod melius itelligimus
meliꝝ et proferimus. Audi igitur emule: ob-
trectator ausulta. Nō dāno: n̄ rep̄hēdo sep-
tuagita: sed cōfidēter cunctis illis apostolos
prefero. Per istorū os michi christus sonat
quos an̄ prophetas iter spiritalia carismata
positos lego: i qbus vltimū pene graduū
interpretē tenet. Quid liuore torqris? Quid
impitorum aīos p̄tra me cōcitas? Sicubi i
trāslatōne tibi videor errare: infroga hebre-
os: diuersarum vrbium magistros cōsule: **Q**d̄ illibūt d̄ christo: mi codices n̄ hnt. Ali-
ud ē si cōtra se postea ab apostol' v̄surpata te-
stimonia probauerunt: et emēdatoria sunt ex
emplaria latina q̄ greca: greca q̄ hebraica.
Uerū hec cōtra inuidos. Nunc te dep̄cor
desideri charissime: ut quia me tm̄ opus subi-
re fecisti: et a genē exordium cape: oratōni-
bus iuues quo possim eodē spū quo scripti
sunt libri i latinum eos trāsserre sermonē.